

Prostaatkanker in de familie meestal niet erfelijk

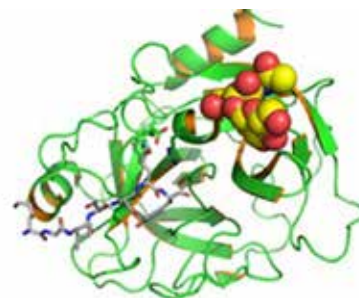
Zodra meerdere mannelijke familieleden de diagnose prostaatkanker krijgen, wordt uitgegaan van een erfelijke vorm. In dat geval wordt de rest van de familie ook onderzocht op de aanwezigheid van prostaatkanker. Volgens onderzoekers van het Radboudumc is dit beleid achterhaald. Op basis van genetisch en klinisch onderzoek vonden zij weinig verschil tussen patiënten met de diagnoses erfelijke en niet-erfelijke prostaatkanker. De resultaten van het genetisch onderzoek verschenen op 5 januari online in het wetenschappelijke tijdschrift *The Prostate*.

Van 100 varianten in het menselijk DNA is bekend dat zij het risico van prostaatkanker een beetje verhogen. Deze zogenaamd *single nucleotide polymorphisms* (SNP) zijn veranderingen van één letter in de DNA-volgorde.

Hoe deze genetische varianten dat risico op prostaatkanker precies verhogen, is nog niet bekend. Arts-onderzoeker Ruben Cremers en kankerepidemioloog Bart Kiemeneij ontdekten dat de varianten even vaak voorkomen bij patiënten met de erfelijke en de niet-erfelijke diagnose prostaatkanker. Deze overeenkomst wijst erop dat het bij beide diagnoses vaak om dezelfde prostaatkanker gaat. Hun conclusie is dan ook dat de diagnose erfelijke prostaatkanker in de meeste gevallen niet klopt.

Erfelijk of niet

Er is voor erfelijke prostaatkanker nog geen genetische test, zoals dat wel het geval is bij erfelijke borst- of darmkanker. Daarom wordt de diagnose 'erfelijke prostaatkanker' gesteld als er meerdere gevallen van prostaatkanker in de familie voorkomen, zeker als dat op jonge leeftijd gebeurt. Een vooralsnog niet ontdekte erfelijke afwijking zou de oorzaak moeten zijn. Ruben Cremers: "Bij het

PSA eiwit

vermoeden van erfelijke prostaatkanker willen we dit niet meer louter vaststellen op basis van het aantal gevallen in de familie. Je kunt pas echt van erfelijke kanker spreken als je een genetische mutatie vindt binnen de familie die sterk is gekoppeld aan het ontstaan van de kanker. We weten dat deze mutaties bestaan, maar ze zijn erg zeldzaam."

Betere opsporing

Per jaar krijgen 12.000 Nederlandse mannen de diagnose prostaatkanker. De definitie voor erfelijke prostaatkanker is in 1993 vastgesteld toen de PSA-test om prostaatkanker in een vroeg stadium vast te stellen nog nauwelijks werd gebruikt. Hierdoor werden voornamelijk uitgezaaide kankers ontdekt. Als deze bij meerdere familieleden voorkwamen, was de diagnose erfelijke prostaatkanker vaak terecht. Momenteel wordt door betere testmogelijkheden bij veel meer mannen een vroege vorm van prostaatkanker opgespoord die lang niet altijd tot klachten leidt. Veel prostaatkanker in de familie kan dus ook gewoon toeval zijn. Het screenen van de gehele familie leidt snel tot onnodige ongerustheid, of overbehandeling. Ruben Cremers: "Zolang er nog geen goede test is voor erfelijke prostaatkanker, kan beter gekeken worden naar de soort prostaatkankers, hun agressiviteit en de wijze waarop ze zijn ontdekt." ■

Bron: Persvoorlichting Radboudumc

Veel prostaatkanker in de familie kan dus ook gewoon toeval zijn